

IGRA ZA MATERINSKI DAN - HVALEŽNOST

Otroci in starši so zbrani v dnevni sobi. Oče in mama se pripravljata na odhod, otroci pa so na kavču in se pogovarjajo o načrtih.

LUKA: *navdušeno* Danes pa bom končno lahko sestavljal svoje nove lego kocke. Komaj čakam!

TINE: Mene pa čakajo vaje. Potrenirati moram D-dur, da bom do torka obvladal. *In zabrenka na kitaro.*

JURE: Jaz bom pa danes počival. Dovolj težaven teden sem imel in danes si želim vzeti nekaj časa zase. Narisal si bom letalo na računalnik! To bo idealen dan!

MAMA: Otroci! Z očetom danes greva k babici. Klicala naju je, ker potrebuje pomoč. Dedek je zbolel in drva čakajo, da se jih pospravi. Vrneva se okrog poldne.

OTROCI: Velja!

OČE: Pa brez neumnosti! Kmalu bova nazaj.

OTROCI: Jaaa!

OČE IN MAMA: Adijo!

OTROCI: Adijo!

Nekaj časa otroci sedijo še na kavču nato pa se LUKA zdrzne.

LUKA: Joj, kaj pa kosilo?

TINE: *mirno* Kaj je s kosilom?

LUKA: Ja, kdo ga bo napravil?!

JURE: A ni že pripravljeno?

LUKA: *gre do hladilnika in ga odpre* Hmm...sestavine sicer so, ni pa še nič narejeno.

TINE: In kdaj se bo to naredilo? A bomo čakali mamo, da se vrne domov?

JURE: Hmm...kaj če kosilo skuhamo mi in tako presenetimo naše?

LUKA: Mi?

TINE: *sarkastično* Ha, ha, dobra fora.

JURE: Pa dajta no, saj to ne more biti tako težko. Mama to stalno dela, a ne bi bilo lepo, če bi jo presenetili in jo s tem razveselili?

TINE: *dvomeče* Hmm...ne vem, če bo to šlo....

JURE: No, dokler ne poskusimo, ne moremo vedeti, a ne?

LUKA: *odločno* Jure ima prav, dokler ne poskusimo ne moremo vedeti.

TINE: No prav, pa dajmo.

LUKA vstane in prime knjigo receptov v roke. Jure in Tine se ji pridružita. Vsi se zatopijo v knjigo.

JURE: Ne zgleda težko...

TINE: Ne vem za vaju, ampak jaz ne razumem niti besedice. Kaj pomeni »kuhaj na bagno maria«?

LUKA: Nimam pojma.

JURE: Pa poskusimo narediti to, kar razumemo, potem bomo že kako ...

TINE: Ok. Pa začnimo: Na velikem ognju pripravite topel krop.

LUKA prime posodo, jo položi na plin in vsi skupaj čakajo. LUKA se počasi obrne proti Tinetu.

LUKA: Kaj je to, krop?

JURE: Krop, krop, krop... *počasi začne posoda pokati* Kritično Ropotanje Osmojene Posode? Posoda se smodi!!!

LUKA *hitro sklopi plin.*

TINE: Le kako to uspe mami in očetu. Oče tudi dobro kuha, le kako se znajde z vsemi temi izrazi! Saj bi potreboval slovar tujk! Krop, bagno maria, bešamel – pa kdo ti razume te besede. *In zmaje z glavo.*

JURE: Če pomislim, da mama in oči to počneta vsak dan in se prebija skozi te izraze ...

TINE: Ko gledam mamo, kako se premika po kuhinji in opleta s tisto kuhalnico po kozicah, je kot bi videl peresce... vse gre tekoče, brez zapletov..stvar pa v resnici sploh ni tako enostavna!

LUKA: *ju odločno ustavi* Fanta, brez obupovanja. *Razmišlja in se popraska po glavi.*

Počakaj! Ti Jure si mojster z računalnikom, skoči pogledati, kaj pomenijo te besede in si jih izpiši. Mama nas vedno opogumlja, da je potrebno pri vseh stvareh vztrajati, še posebej, ko je težko! Torej, dajmo jo upoštevati! *Vzame knjigo receptov nazaj v roke in reče* Midva s Tinetom, bova ta čas pripravila to, kar znava. Če nareževa zelenjavo to ne bo ničemur škodovalo.

TINE: Se strinjam, jaz lahko nasekljam čebulo in korenje. Prsti mi od kitare dobro tečejo in hitro bom nared.

LUKA: Super. *Proti Juretu* Po tem pa naju boš vodil pri računanju in doziranju sestavin in pri tem kontroliral čas.

JURE: Prav. Ti, LUKA, pa imaš zelo oster okus – lahko si uraden degustator in kontroliraš okus jedi in doziraš začimbe.

LUKA: Velja! Pa še glasbo si odprimo.

TINE: Ja! V ritmu dobre glasbe, je vedno lepo delati. *Gre do kitaristov in jih »odpre«.* Zdaj pa veselo na delo!

Jure gre na računalnik in si prepíše besede, potem se vrne in preračunava in dirigira doze s knjigo receptov v roki, Tine reže zelenjavo, LUKA meša po kozici in degustira okus. Vsi so v elementu. Ko je kosilo skuhano, pripravijo mizo in položijo jedi nanjo.

LUKA: No, pa nam je uspelo!

TINE: Res je, zdaj nam bodo posode še kako hvaležne.

Vsi se posmejejo.

JURE: To je bila kar zanimiva dogodivščina. Samo mamin nasvet smo morali upoštevati in trdno držati skupaj pa je steklo. Vsak svoj talent smo uporabili in nastalo je dobro kosilo!

TINE: Res je, ne zavedamo se, da so njuno znanje in izkušnje pravo bogastvo. Pa lepše je, če vsak prispeva nekaj svojega. Prav fino smo se dopolnili.

LUKA: In premalokrat se jima zahvalimo za vse, kar delata za nas. A si predstavljata, kako bi bilo, če bi samo za en dan postali mi starši? Na delo bi šli, popoldne pa akcija – pospravljanje, likanje, pranje cunj, kuhanje, skrb za otroke, pogovori v družini.

TINE: Najbrž bi kmalu omagali, če nam ne bi kdo pomagal. Onadva pa kar vztrajata pa še nas priganjata, naj damo vse od sebe. Od kje jima taka volja?

JURE: To počneta, ker nas imata rada. Res bi se jima morali večkrat zahvaliti pa tudi jima večkrat priskočiti na pomoč, ko to potrebujeta.

LUKA: No, danes imamo zlato priložnost, da jima pokažemo našo hvaležnost!

Vsi prikimajo.

TINE: Avto slišim, tu sta! Hitro skrijmo mizo, da bo to presenečenje!

Vsi se dvignejo in s svojimi telesi se postavijo tako, da zakrijejo mizo.

OČE IN MAMA: Smo doma!

MAMA: Takoj začnem s kosilom. *Pogleda na uro.* Joj, kako smo pozni!

LUKA: Ni potrebno!

OČE: *se začudi* A niste lačni? Prepričan sem bil, da boste vsi popadali po tleh od lakote!

TINE: Ne, ne. Potrudili smo se in vama pripravili presenečenje.

Mama in oče se pogledata.

MAMA: Kaj pa ste ušpičili?

Otroci se pogledajo in na tri štiri, skočijo stran od mize. Mama in oče ostaneta z odprtimi usti.

OČE: Ne morem verjeti! Kosilo ste skuhali!

MAMA: In to čisto sami! Vedela sem, da ste polni talentov, a tega nisem pričakovala!

JURE: No, to je dolga zgodba. Kaj ko bi se usedli za mizo in med kosilom, vam povemo, kako je potekala naša kulinarična dogodivščina?

OČE: Se strinjam. Kar kruli mi že od mamljivih vonjav!

MAMA: Joj, res ste me presenetili. Hvala za kosilo!

TINE: Vidva to vsak dan počneta za nas in še mnogo drugih stvari. Danes pa smo spoznali, da to kar počneta ni kar tako. Veliko truda morata vložiti.

JURE: Vedno poskrbita, da nam nič ne manjka.

LUKA: Res je. Hvala!

JURE in TINE: Hvala!

Mama in oče ostaneta brez besed. Nasmehmeta se in potem se usedejo k mizi in prične se živahen pogovor o pripravi kosila.